

Maličká velryba

Mňága & Žďorp

Maličká velryba dlouho u dna žila, na hladinu zapomněla
Že sedět u dna, to jí sedí, pořád si jen namlouvala
A chladný proud jí hladil boky celý dlouhý promrzlý roky -
ani o tom nevěděla
A když se nocí mihl kousek světla, tak se toho sama lekla

Nad severním mořem jižní hvězda svítí!
Moje milá, vem mě s sebou, musíme už jít!
Se nadechnout, se nadechnout, se nadechnout!
A po hladině jen tak, jen tak, jen tak plout!

Jedině jediné na mořský hladině plout!
Jedině jediné na mořský hladině plout!

Jedině jediné na mořský hladině, říkal jí krab poustevník
Jedině jediné na mořský hladině a všechno ostatní je
pouze cesta k ní
Maličká velryba dlouho u dna žila na hladinu zapomněla
Maličká velryba dlouho u dna žila a pak se rozvzpomněla!

Nad severním mořem jižní hvězda svítí!
Moje milá, vem mě s sebou, musíme už jít!
Se nadechnout, se nadechnout, se nadechnout!
A po hladině jen tak, jen tak, jen tak plout!

Jedině jediné na mořský hladině plout! 4×